

Ἀδελφοί, ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι τι μηδὲν ὄν, ἑαυτὸν φρεναπατᾶ. Τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον· ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει. Κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς.

Μὴ πλανᾶσθε, Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὁ γὰρ ἐὰν σπείρη ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει· ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν, ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον.

Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐκκακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν μὴ ἐκλυόμενοι.

Ἄρα οὖν **ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας**, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Ἀδελφοί, ὁ καθένας νὰ βαστάξη τὰ βάρη τοῦ ἄλλου, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἐκπληρώσετε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἐὰν νομίζη κανεὶς ὅτι εἶναι κάτι, ἐνῷ δὲν εἶναι τίποτε, αὐτὸς ἀπατᾶ τὸν ἑαυτόν του. Ὁ καθένας ἄς ἐξετάζη τὸ ἔργον του καὶ τότε ὁ λόγος τῆς καυχήσεώς του θὰ εἶναι εἰς τὸν ἑαυτόν του μόνον, καὶ ὄχι ἐν συγκρίσει μὲ ἄλλον, διότι ὁ καθένας θὰ βαστάξη τὸ δικό του φορτίον. Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος κατηχεῖται τὸν λόγον, ἄς μεταδίδη εἰς τὸν κατηχητὴν ἀπὸ ὅλα τὰ ἀγαθὰ.

Μὴν πλανᾶσθε, ὁ Θεὸς δὲν ἐμπαίζεται. **Ἐκεῖνο ποὺ θὰ σπείρη ὁ ἄνθρωπος, αὐτὸ καὶ θὰ θερίσῃ. Διότι ἐκεῖνος ποὺ θὰ σπείρη εἰς τὴν σάρκα του, θὰ θερίσῃ ἀπὸ τὴν σάρκα διαφθοράν. Ἐκεῖνος δὲ ποὺ θὰ σπείρη εἰς τὸ Πνεῦμα, θὰ θερίσῃ ἀπὸ τὸ Πνεῦμα ζωὴν αἰώνιον.**

Ἄς μὴ ἀποθαρρυνώμεθα εἰς τὸ νὰ κάνωμεν τὸ καλὸ, διότι εἰς τὸν κατάλληλον

χρόνον θὰ θερίσωμεν, ἔαν δὲν ἀποκάμωμεν.

Ἐπομένως **ἐφ' ὅσον ἔχομεν εὐκαιρίες, ἅς κάνωμεν τὸ καλὸ εἰς ὅλους**, πρὸ παντὸς δὲ εἰς τοὺς ὁμόπιστοὺς μας.